Domniemanie doręczenia – istotne są okoliczności sprawy

Kategoria: Aktualności
Opublikowano: sobota, 01, luty 2020 12:17
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 758

To realia danej sprawy decydują o tym, czy doręczenie korespondencji urzędowej można uznać za skuteczne, jeżeli przesyłka była dwukrotnie awizowana i nie odebrana przez stronę. Przedstawiamy ciekawy wyrok WSA w Szczecinie, a dotyczący osoby o obniżonej sprawności intelektualnej.

W rozpatrywanej przez Sąd sprawie Starosta orzekł o utracie przez W. J. statusu osoby bezrobotnej. W uzasadnieniu organ wskazał, że skarżącemu wyznaczono termin zgłoszenia się w urzędzie pracy. W. J. nie stawił się i nie powiadomił w terminie do 7 dni o przyczynie niestawiennictwa. Korespondencja w sprawie stawiennictwa w urzędzie była awizowana i W.J. faktycznie jej nie odebrał. W.J. wskazywał, że posiada ustalony stopień niepełnosprawności. Wyjaśnił także, nie miał dostępu do skrzynki pocztowej, bowiem właścicielka mieszkania, która dysponuje kluczem wyjechała na rehabilitację zabierając klucz ze sobą. Końcowo podniósł, że utrata statusu osoby bezrobotnej powoduje, że nie może korzystać z pomocy lekarskiej, która jest mu, ze względu na stan zdrowia, niezbędna, a nie stać go na opłacenie wizyty. Wojewoda utrzymał decyzję o utracie statutu osoby bezrobotnej w mocy.

Sad uchylił decyzję obu organów wskazując, że W.J. jest osobą o obniżonej sprawności intelektualnej, na co wprost wskazuje sam skarżący i co można wywnioskować zarówno z treści jego pism, orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, czy składanych przez niego odręcznie oświadczeniach. Jak wynika z kierowanych do urzędu pism i skargi, wymaga pomocy osoby trzeciej w codziennym funkcjonowaniu, ponieważ nie do końca rozumie przepisy prawa i procedury. Skarżący podnosił w toku postępowania, że mieszka u A. P., która jest właścicielką mieszkania i dysponuje kluczami od skrzynki pocztowej, których w związku z wyjazdem na rehabilitację mu nie pozostawiła. Okoliczność ta została przez organ oceniona jako niemogąca mieć znaczenia w niniejszej sprawie, jednak w zdaniem sądu nie jest to ocena właściwa, zważywszy na przytoczone wyżej okoliczności dotyczące stanu zdrowia skarżącego, a w szczególności jego zdolność do samodzielnego funkcjonowania.

W ocenie sądu przed podjęciem decyzji w niniejszej sprawie należało wyjaśnić, czy ma on świadomość tego, że podając adres do korespondencji musi się liczyć z tym, że jej nieodebranie będzie skutkowało przyjęciem, iż została doręczona prawidłowo, a także z jakich względów skarżącemu nie pozostawiono klucza do skrzynki pocztowej. Ta bowiem okoliczność będzie miała istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, czy skarżący miał obiektywną możliwość odebrania kierowanej do niego korespondencji.

Jakkolwiek rację ma organ, że osoba zarejestrowana jako bezrobotna ma obowiązek kontaktowania się z urzędem i potwierdzania gotowości do podjęcia zatrudnienia w terminach wskazanych przez urząd i w związku z tym powinna zadbać o to, aby kierowana do niej korespondencja była odbierana, to jednak w realiach niniejszej sprawy kwestia tego, czy niestawiennictwo skarżącego było uzasadnione wymagała głębszego zbadania. Tym bardziej, że skarżący udokumentował okoliczność, iż w dacie, gdy kierowana do niego przesyłka była awizowana, właścicielka mieszkania przebywała poza miejscem zamieszkania.

Wyrok WSA w Szczecinie z 12 kwietnia 2018 r. sygn. II SA/Sz 1438/17.

Źródło: CBOSA

Phoca PDF